

הפּלס

בטאון עולם התורה

בס"ד יום חמישי ל' במרחשוון תשע"ו (12 בנובמבר 2015) שנה ד' גלין 971 מחיר 6.00 ש"ח כולל מע"מ

המונים במסע ההלויה שהתקיים באשדוד ובירושלים

מתוך צוואתו: "מאד מבקש שלא להספיד אותי, ולא מאמרים בעיתונים. בשביל חיזוק להגיד פרקי תהלים בציבור שזה עילוי נשמה לנפטר"

הגאון הגדול רבי דב צבי קרלנשטיין זצוק"ל

• עמ' 11-2

"קשה סילוקן של צדיקים"

בשעה קשה זו, כאשר אבל כבד עוטף את בית ישראל ועולם התורה בפרט, נאלצים אנו לנצור את קולמוסינו, כי חזקה עלינו הוראתו של מורנו ורבינו הנפטר הגדול זצוק"ל בצוואתו, ועל כן גם הסקירה הנדפסת אודות ההסתלקות ומסע ההלוויה אינה כוללת אלא תולדות חייו, בלא להוסיף מאומה. קשה עלינו הדבר עד מאוד, אבל כמי שאמונים על חובת הציות המוחלט, בלא לסור ימין ושמאל, מחוייבים אנו לנקוט בפלך השתיקה, בבחינת "כשם שקיבלתי שכר על הדרישה, כן אקבל שכר על הפרישה". יחד עם זאת, בוודאי שמוטלת עלינו חובה לתהות ולחפש, להתבונן על מה עשה ד' לנו ככה. בוודאי איננו ראויים לשער מכח עצמנו בדרכי שמים, ואין לנו אלא מה שהורו לנו רבותינו בענין זה.

(מאמר מערכת - המאמר המלא בעמוד 2)

הושברנו

יחד עם כל המוני בית ישראל בארץ ובגולה מבכים אנו מרה את פטירתו של האי גאון וקדוש מעתיקי השמועה ומוסרה לדורות הבאים, אשר נשא את משא עולם התורה כנשוא האומן את היונק, ממניחי היסוד להקמת בטאון של עולם התורה - הפלס, ממנושיו וממיישרי אורחותיו

הגאון הגדול

רבי דוב צבי קרלנשטיין זצוק"ל
ראש ישיבת גרודנא

הוסר הנזר והורמה העטרה
אוי לספינה שאבד קברניטה

יהי רצון שנזכה להמשיך בדרכו ובמורשתו הטהורה ויהא מליץ יושר לפני כסא הכבוד על עם ישראל בכלל, ועל עולם התורה הנתון למשיסה, בפרט.

הפּלס
בטאון עולם התורה

תורה תורה חגרי ענק

המונים ומוזעזעים עד עומק נפשנו בהילקח מעל ראשנו עטרת תפארת ישראל, ממועתיקי השמועה, גאון עולם, נהיר ובהיר בכל מכמני התורה ורזיה, מופת ודוגמא לאהבת התורה התמודתה ויגיעתה, אשר העמיד תלמידים לאלפים למעלה מיוכל שנים בכל קצוי תבל, אשר היה להם לאב רחום מסור בכל ליבו ונפשו, ונשאם בחיקו כאשר ישא האומן את היונק

נכש נקי וצדיק המורה הטהורה

מזן ראש הישיבה ער התורה הגאון האדיר רבי

דב צבי
קרלנשטיין
זצוקללה"ה

אוי מי יורה דעה ומי יבין שמועה

אוי לה לספינה שאבדה קברניטה

רבנו ותלמידהון

תלמידי הישיבה

נשבה ארון האלוקים

שבורים ורצוצים אנו עד דיכוכה של נפש כי לוקח מעימנו אבינו רוענו מורנו ורבינו ממשיך נאמן לרבותינו מצוקי ארץ וי"א ממעתיקי השמועה ומנחילה בטהרה ובהירותה מקים עולה של תורה בעיר אשדוד העמיד תלמידים לאלפים למעלה מיוכל שנים והיה להם לאב רחום מסור להם בכל ליבו ונפשו ונשאם בחיקו כאשר ישא האומן את היונק שומר משמרת הקודש לקום עם מרעים ולהעמיד דת על תילה

רבינו מזן ראש הישיבה
הגאון האדיר רבי

דב צבי
קרלנשטיין
זצוקללה"ה

זצוקללה"ה

בן הרב הגאון ר' ירחם פישל זצ"ל

מסע הלוויה יצא ביום רביעי

מהיכל הישיבה הקדושה

המשכנה המתאבלת

וכל בית ישראל יבנו את השריפה אשר שרף ד'

ראש ישיבת גרודנא הגאון הגדול רבי דוב צבי קרלנשטיין זצוק"ל

■ מאת י. שכטר

אבל כבוד ויגון קודר אפפו אתמול את בית ישראל והיהדות הנאמנה בכל מקומות מושבותם בארץ ובגולה. עולם התורה כולו התעטף יתמות ודמע, עם היוודע השמועה הנוראה והמרה על הסתלקותו לגנזי מרומים של רב רבנן, עמוד האש שלפני המחנה, ראש ישיבת גרודנא הגאון הגדול רבי דוב צבי קרלנשטיין, זכר צדיק וקדוש לברכה.

מאות אלפים מבני היהדות הנאמנה, עטופי אבל ויגון, בראשות רבנו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א, ליוו אמש באשדוד ובירושלים למנוחת עולם את הגאון הגדול זצוק"ל במסע הלוויה מרטיט שהעיר אשדוד טרם ראתה כמותו, שיצא מהיכל ישיבת גרודנא באשדוד, מבצר התורה הגדול אותו ייסד וטיפח קרוב ליוכל שנים, לעבר הר המנוחות בירושלים, שם נטמן גופו הטהור לאחר חצות לילה.

המוני בית ישראל ובראשם ראשי ישיבות, רבנים ואדמו"רים ורבבות בני התורה, שנזעקו מכל קצוות הארץ למשמע הידיעה הקשה, צעדו שבורים ורצוצים אחר מיטתו, בראשות יבדל"א מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א, ובראשם רבנו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א. אלפים אלפים מתלמידיו ומתלמידותיו, צעדו אחר מיטתו של חכם, בבגדים ובלבבות קרועים, מתקשים לעכל כי "אזל גברא דמסתפינן מיניה", והרבי הגדול שוב לא ירעף טללי תורה ומעיינות חכמה בכל מקצועות התורה ונפתולי החיים.

ראשי הישיבות, רבנים, מרביצי תורה ויושבי על מדין שליט"א ואלפים רבים של תלמידים מובהקים ותלמידי תלמידי דים, בהם מאות רבות של ראשי ישיבות, מרביצי תורה ורבנים, ביכּו מרה את סילור קו של עמוד התורה, שר וגדול בישראל, מקברניטי היהדות החרדית, צדיק יסוד עולם, קדוש וטהור, חסיד ועניו מופלג, שהעניק חמה בשיעור קומתו, וזיו אורו האיר פני תבל; גדר גדר ועמד בפרץ, העביר המסורה והנחיל מורשה, מעתיק שמועתם של מרנא החזון איש זיע"א ורבנו הגדול מרן האבי עזרי זיע"א, תלמידים וחכמים של גאוני עולם מצוקי ארץ מנהיגי הדורות זיע"א, יחיד הדור ביגיעת התורה, אשר למעלה משמונים שנה עמל ויגע בתמצית החושים בתורה הקדושה, בבקאות ובהעמקה בכל מכמני התורה; כיובל שנים ניצב כמלאך בראש דרך להורות הדרך ולשובכ נתיבה, אב רחום ו"אורים ותומים" לאלפים רבים שצעדו לאורו ודבקו בתורתו ובמשנתו העמוקה והבהירה; איש האמת, שהרביץ תורה, יראה ומוסר במסירות אין קץ, גידל והעמיד רבבות תלמידים מובהקים כבנים

במשך כיוכל שנים. נשמתו עלתה בסערה השמימה בבית החולים "ברזילי" באשק" לון, לאחר שנזדכך ונטהר בסילודין בכל מיני ייסורים, כשהוא בן שמונים ואחת בהסתלקותו.

בשבוע האחרון אחזו אראלים ומצוקים בארון הקודש, ומצבו הרפואי של ראש הישיבה זצוק"ל ידע עליות ומורדות. בכל היכלי התורה והישיבות נזעקו לעורר רחמי שמים לרפואתו באמירת פרקי תהילים להחלמתו השלמה, בתחינה ובזעקה לבורא עולם שיחוס על הדור ויקיים בנו חכמי ישראל, אשר לאור תורתו והוראותיו צועדים רבבות תלמידים יותר משישים שנה. לאחר תקופה ממושכת שבה היה שרוי ראש הישיבה זצוק"ל בחולשת הגוף, וסבל ייסורים נוראים וקשים, חלה התדרדרות חמורה ופתאומית במצבו הרפואי בשבוע שעבר ביום רביעי לפנות בוקר, בעת שנים על יצועו במעונו שבאשדוד. כוחות ההצלה שהוזעקו למקום ביצעו פעולות החייה דחופות, ולאחר שהתייצב במעט מצבו, הובהל באמבולנס לבית החולים "ברזילי" באשקלון. בדרך לבית החולים בוצעה שוב פעולת החייה ממושכת. בכל השבוע האחרון, מאז היוודע

ההתדרדרות החמורה, התארגנו רבבות בני התורה בארץ ובחו"ל, לעצרות תפילה וזעקה, ביניהם בצינוניהם של רב-רבי תיו המובהקים מרנן החזון איש והאבי עזרי זיע"א, והרבו לשפוך שיח בבכיות ובתחנונים להצלתו ולרפואתו ובחסדי שמים התייצב מצבו כנגד כל התחזיות. שלושם אירעה החמרה פתאומית נוספת במצבו של מרן ראש הישיבה זצוק"ל, ואתמול לפני הצהריים המשך המצב להתדרדר. בכל היכלי התורה והישיבות זעקו רבבות בני התורה בפרקי תהילים לרפואתו. ברבים מהיכלי התורה, ובהם בהיכל ישיבת פוניבז' ובהיכל ישיבת גרודנא, עמדו המוני בני הישיבות בתפילות בוקעות ורקיעים. בשעות הצהריים המוקדמת נזעקו בני המשפחה וגדולי התלמידים ליד מיטתו, כשהם זועקים במקום בבכיות נוראות פרקי תהילים ופסוקי ייחוד, אך לדאבון לב כל בית ישראל, גברו אראלים, נגזרה הגזרה, ובסביבות השעה 15:20, נשבה ארון הקודש ונשמתו עלתה בסערה השמימה מזוככת ומטהורה, מתוך זעקות אדירות של "שמע ישראל" שבקעו מפיות המוני הנוכחים במקום, שלא יכלו לעצור בעד זרם והדמעות והתייפחו בבכיות קורעות לב.

<< המשך בעמ' 4

"קשה סילוקן של צדיקים"

בשעה קשה זו, כאשר אבל כבד עוטף את בית ישראל ועולם התורה בפרט, נאלצים אנו לנצור את קולמוסינו, כי חזקה עלינו הוראתו של מורנו ורבינו הנפטר הגדול זצוק"ל בצוואתו, ועל כן גם הסקירה הנדפסת אודות ההסתלקות ומסע הלוויה אינה כוללת אלא תולדות חייו, בלא להוסיף מאומה.

קשה עלינו הדבר עד מאוד, אבל כמי שאמונים על חובת הציות המוחלט, בלא לסור ימין ושמאל, מחוייבים אנו לנקוט בפלך השתיקה, בבחינת "כשם שקיבלתי שכר על הדרישה, כן אקבל שכר על הפרישה".

יחד עם זאת, בוודאי שמוטלת עלינו חובה לתהות ולחפש, להתבונן על מה עשה ד' לנו ככה. בוודאי איננו ראוים לשער מכח עצמנו בדרכי שמים, ואין לנו אלא מה שהורו לנו רבותינו בענין זה, וכפי שאמר אתמול רבינו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א, שכאשר איננו דבקים ולומדים כראוי מדרכיו של אותו "קול גדול ולא יסף", אז נמצא מקום למידת הדין לחול.

מרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל האיר לנו סוגיא קשה וכואבת זו, בהסבר נוקב ותובעני, עד דכדוכה של נפש. הדברים נאמרו בתוך הספדו על מרן הגה"צ רבי אליהו דסלר זצ"ל, בו ביאר, שכשם שאמרו חז"ל (ברכות ל"ב) שאמר הקב"ה למשה "רד מגדולתך - כלום נתתי לך גדולה, אלא בשביל ישראל", כך כל תלמיד חכם גדול בתורה בדורו, הקב"ה משפיע לו בשביל ישראל ובשביל כלל לומדי התורה.

"והנה אפשר לצדיק להשלים עצמו כבר למה שנשלח בעוה"ז (כמו שדרש ר' זעירא על ר' בון הפסוק מתוקה שנת העובד, יגע רבי בון בתורה לכ"ח שנה מה שאין תלמיד ותיק יכול ללמוד למאה שנה), אך מפני שרבים צריכים לו והדור זכאים ליהנות מהשפעתו - ואחרי שסילוקן של צדיקים קשה כ"כ לדור - הנה בשביל ההכרח של הרבים הקב"ה מאריך עוד ימיו. אבל אם אין הדור ראוי ואין מתלמידים ממנו, מתורתו וממדותיו, מקדושתו ומטהרתו, אז אין זכותם מעכבת הגז"ד. ואדרבא אין זכאים ליהנות ממנו. וכן בענייני הנהגת הכלל ישראל, אם אין נשמעים, אז נוטלים את המנהיג... ומלבד כי צדיק נתפס בעוון הדור, אך זה ודאי שעולם התורה לא השתמש בהם כראוי וכמו שאפשר לקבל. ואף שהצדיק ראוי להשתעשע באור העליון במעלות העליונים עם כל חסידי הדורות, אבל בשביל התלמיד הלא מגלגל את הרב, דכתיב 'וחי', וזו החיות (כמ"ש הרמב"ם בריש פ"ו מהל' רוצח) והיו מחזיקים אותו בזה העולם, אבל אם אין התלמיד מתלמד ונוטל ממנו - אז הרי אין צורך בו!" (משנת רבי אהרן, מאמרים ושיחות מוסר, חלק ב' - יעו"ש בהרחבה).

* * *

ב"מכתב מאלהו" (חלק ב'), ביאר, ענין "קשה סילוקן של צדיקים" - "כי בעת שמסתלקים הצדיקים, לא נשאר מי שנוכל ללמוד ממעשיו. וזהו העונש הגדול ביותר; כי אחר שנסתלק ה'לשמה' (ע"י החטא) ואף ה'שלא לשמה' (ע"י חורבן בית המקדש), לא נשאר אלא הלימוד ממעשה צדיקים כאמצעי להתעלות האדם (מכתבי הרש"י זצ"ל)".

"ואפילו בגלל עוון קל לכאורה נענש התלמיד ומסתלק ממנו רבו, עיין רבנו יונה בשערי תשובה, ונאמר על האנשים אשר לא יערכו מחשבות תמיד להתבונן ביראת ד' - ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה, לכן הנני יוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא, ואבדה חכמת חכמיו. מהי כאן התביעה? - שחסרה ההעמקה התמידית במחשבות של יראת שמים. ומהו העונש? כבר פירשו רז"ל הכתוב הזה בסילוקן של צדיקים כנ"ל. מי שאינו מעמיק בלימודים - לוקחים ממנו רבותיו".

ומסיים מרן הגר"א דסלר, כי יש בכך לקח חשוב: "יש אשר ברוב ימים וברוב הרגל, אוכדת השפעת הרב מהתלמיד, ואיננה כשפוסקת השפעתו הרי איננו רבו עוד; ולכן יש על האדם לקבוע במסמרות את לימודו שלמד מרבו, לכל יתחמק ממנו במשך הזמן וישתכח כליל". (יעו"י שם עומק הענין בהרחבה). לימודו אפוא רבותיו זיע"א יסוד חשוב. כשלא מתאמצים לשמוע את ה"קול גדול" - אזי בסופו של דבר באמת לא שומעים, כי נלקח מי שישמיע, רח"ל.

* * *

"באותה שעה אמר משה רבינו, רבון העולמים - עד עכשיו ביקשתי חיים ועכשיו הרי נפשי נתונה לך. כיון שהשלים עצמו למיתה, פתח הקב"ה ואמר: 'מי יקום לי עם מרעים, מי יתייצב לי עם פועלי און!' (מדרש, וזאת הברכה).

ישיבת פוניבז', קרית הישיבה - בני ברק

הודם המזד והוסדה העשירה

אבל יחיד עשי לך - הישיבה הק' ומוסדותיה

**כי בעווננו נוטל כבוד מבית חיינו, בסילוקו לגנזי מרומים של
רב רבנו, גאון ישראל, צדיק יסוד עולם, פאר הדור והדרו**

ראש ישיבת גרודנא

מורנו ורבנו, הגאון האמיתי

דוב צבי קרלינשטיין ^{מרן} ^{רבי} ^{זצוק"ל}

עטרת תפארת הישיבה הק' לדורותיה

מעתיק שמועת רבותינו זיע"א ומנחילה לאלפים כנתינתה

מגדולי אדירי מרביצי ומוסרי התורה בדורנו

הוא הגבר הוקם על ע"י רבינו מרן הרב זללה"ה, אשר כאב את בנו גידלו וטיפחו, והעמידו לכונן מבצר התורה הגדול בארץ לא זרועה, אחד המיוחד בהרבצת התורה בהבנה בהירה וברה ובהעמדת לגיוני תלמידים לתורה ולתעודה, איזן ותיקן וחקיקר יסודי סוגיות התלמוד בסברא עמוקה ונכונה לאמיתה של תורה, הלהיב הלבבות בשיחותיו ואמריו להתמדת התורה ולכל מידה נכונה, העביר המסורה, סלל נתיבה והנחיל מורשה, גדר גדר ועמד על משמר הדת והיהדות לחזק בדקי הבית בהשקפת התורה הצרופה לאורו ובדרכו של רבנו הגדול מרן ראש הישיבה האבי עזרי זצוקללה"ה, נזדכך ונתקדש בייסורים של אהבה, אויה לנו כי כבה המאור הגדול ונתבקש לישיבה של מעלה

מי יפרק הוויות ומי יתרץ שברים, כלי מלחמה אבדו ונפלו גבורים

גדול כים שברנו מי ירפא לנו

רבנו ותלמידהון

הנהלת הישיבה

הקטעים שהוקראו מתוך צוואתו על ידי חתנו ממשיך דרכו הגאון רבי משה שמידע שליט"א

"מאד מבקש לא להספיד אותי, ולא מאמרים בעיתונים. בשביל חיזוק להגיד כמה פרקי תהילים בציבור שזה עילוי נשמה לנפטר. אם מישוהו אחר חייב חובות, אני מוחל. ואני בקשתי שאם יש מי שפגעתי בו אני מבקש ממנו מחילה, ושיגיד בפה שמוחל.

אם יש מישוהו שחושב שהוא חייב לי הכרת הטוב שילמד לעילוי נשמתו כל יום שתי משניות, שנה ראשונה ודאי. ויכול להמשיך גם אח"כ, ולא יצא עם הארץ מזה. (בדורות שלנו זה לא שנה ראשונה).

אם מישוהו רוצה לכתוב דברי תורה לעילוי נשמתו זה חשוב מאד. מהבחורים אני מבקש שיקבעו קביעות בספר משנה ברורה ושמירת הלשון. ובעז"ה נזכה לביאת משיח צדקנו בב"א".

מתולדותיו

הגאון הגדול רבי דב צבי קרלנשטיין זצוק"ל, נולד בשכונת שערי חסד בירושלים ביום י"ז בתמוז תרצ"ד, לאביו הרב הגאון רבי ירוחם פישל קרלנשטיין זצ"ל מגדולי המחנכים

בתוך דקות ספורות פשטה הידיעה המרה מכל בכל הריכוזים החרדיים והיכלי התורה בארץ ובחו"ל, והיכתה בהלם ותדהמה את המוני בית ישראל, שביכו למשמע בשורת האיוב. מכל עבר נשמעו זעקות מרות ואנחות, על החושך ועל הקדרות שירדו באחת ועל כי הוסרה העטרה מעל ראשו. בהיכל ישיבת גרודנא הוסרה הפרוכת מארון הקודש, ו'בד"צ רבני הקריות' באשדוד, בראשות הגאון צ' שליט"א, הכריזו על "ביטול מלאכה" בעיר בשעת ההלוויה.

אתמול בסביבות השעה 18:30 הועברה מיטתו לישיבת גרודנא, מקום בו יגע בתורה ובעבודה בסילודין עד כלות כוחותיו כפשוטו, ומשם יצאה תורה, הוראה ופרקי הנהגה והשקפה לציבור בני התורה בכל אתר ואתר משך שנות דור. עם הגיע הארון, נראו מראות קשים של אבל ויגון צורב ונשמעו זעקות שבר ובכי מכל עבר, והמונים החלו להתקבץ במקום בבכי תמרורים, ממאנים להאמין כי רבם המובהק שגידל אותם כאב רחמיא איננו עוד.

קהילת תלמידי ישיבת גרודנא בתי המדרש בני ברק

יתומים היינו ואין אב אוי נא לנו כי חטאנו

נפלה עטרת ראשנו, וחשך עולם בעדינו

רוח אפינו אשר בצילו נחיה אמרנו

האשל הגדול אשר בצילו סכך עלינו ומבאר מי תורתו דלה דלה לנו

ובקרן עמל הבנת התורה העמידנו ומעסים צוף מתיקות

הסברה הטעימנו

ומאישו הגדולה נגע יראת ד' בליבנו

ובהשקפתו הטהורה והברורה העמידנו בקרן אורה בדביקות

מוחלטת בדרך רבותינו

המלאך הגדול המכה על קודקודינו ואומר גדל

לן יאי למבכי לן יאי למספד לן יאי למזעק

אבינו אבינו רכב ישראל ופרשיו

הי תורה, הי יראה, הי ענוה

רבינו המובהק

מרן ראש הישיבה זצוקללה"ה

אוי מי יורה דעה ומי יבין שמועה

אוי לה לספינה שאבדה קברניטה

אבל יחיד עשי לך בני תורה

יחד עם כל בית ישראל מבכים אנו מרה את פטירתו של מורינו ורבינו הגדול, שר התורה ומושל ביראתה. עטרת תפארת ישראל אשר הגן בתורתו, בקדושתו, וביראתו. על עם ד'. שמר מכל משמר על פך השמן הטהור כפי שקבל מרבותינו הגדולים מצוקי ארץ זע"א. והעמיד לגיונות של מלך לד' ולתורתו במסירות עילאית

מרן ראש ישיבת גרודנא זצוק"ל

אשר עלה בסערה השמימה והותיר אותנו שבורים ורצוצים עד דכזוכה של נפש.

בהמשך העמידה האיתנה על דרכו ועל מורשתו נמצא נחמה עדי יבוא גואל ויקיצו וירננו שוכני עפר.

כואבים ודואבים

רבנן ותלמידהון, תנועת "בני תורה" ההנהלה הארצית

ממלכת התורה

"וכתבתם"

ניטל אדונו מעל ראשנו

אבלים שבורים ורצוצים יחד עם כל עולם התורה והישיבות, על כי כבתה גחלת הנשארת. עמוד האש שלפני המחנה בהמשכת שרשרת התורה המסורה מדור דור.

גאון עוזנו עטרת ראשנו רוח אפינו, אשר אמרנו לאורו נצעד ונלך. גולת הדור ופלאו, ליבם, אביהם ורבים של עמלי הקברניט אשר עמד כחומה בצורה על שימור צביון הישיבות הקד' והנחלת התורה בטהרתה להמשך הדורות תורה בטהרה.

רבינו הקדוש

מרן ראש הישיבה זצוק"ל

תורה הקד' הוזילי כנחל דמעה,

וירב בבית יהודה תעניה ואניה

חברי הנשיאות רבנן ותלמידהון

שר וגדול נפל בישראל

בלב קרוע ומרותח מבכים אנו מרה יחד עם כל בית ישראל את עלייתו בסערה השמימה של גאון ישראל, המעמיק הנשגב, מעתיק השמועה בטהרתה, אשר משחר טל ילדותו לא מש מאוהלה של תורה אדיר מרביצי התורה בדורנו

מֵרֵן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל

רבי **דב צבי קרלינשטיין** זצוקללה"ה

ראש ישיבת גרודנא

באהבת התורה שיקדה בליבו הטהור העמיד תלמידים הרבה והרביץ תורה במשך ארבעים שנה

כעמוד אש אשר לפני המחנה לימדנו ארחות חיים והורה את הדרך אשר נלך בה, ביראה טהורה שבערה כאש בעצמותיו הנחיל את ההשקפה הצרופה בטהרתה לרבבות בני התורה, טבל במימי הדעת של מֵרֵן החזון איש, מֵרֵן הגאב"ד דפוניבז', מֵרֵן הגר"ש רוזובסקי ומֵרֵן בעל האבי עזרי זיע"א עלה ונסתפג בתורתם ויראתם, ובמשאות רבי תוכן העתיק את שמועתם לבני דורו

ותרד עיני דמעה אילילה ואנודה. ולבכי ולחגור שק אקרא להספידה. מפז יקרה ומזהב חמודה. פנימה כבודה כבוד כל כלי חמדה. ראיתה קרועה שכולה וגלמודה. התורה והמקרא והמשנה ואגדה. ענו וקוננו זאת להגידה. אי תורה תלמיד והלומדה. הלא המקום מאין יושב חרב. על בית ישראל ועל עם ד' כי נפלו בחרב

בס"ד

בית המדרש המרכזי אבי עזרי אשדוד

חשכו המאורות

שבורים ורצוצים דווים וסחופים בהלקח מעלינו בסערה השמימה רוח אפינו אשר אמרנו בצילו נחיה עד בא גואל צדק, ממנו תורה ממנו יראה ממנו דעת ממנו חכמה ממנו כל מדה נכונה, פנה זיונו פנה הודנו פנה הדרנו, מאיר עינינו מישר נתיבותינו בעוז עוצם כח תורתו ועמלו לאין קץ ושיעור, בו היה חבוק ודבוק כל ימיו באהבת וחשכת התורה משוש חייו להפליא להפליא, בעומק דעתו ועיונו הבהיר כאור החמה מזהיר ברוחב חקר תבונתו הארוכה מיני ארץ ורחבה מיני ים ובתוקף אש קדושתו אשר אין בכח קולמוס לתאר, איש האמת אשר עמד בפרץ בעוז ותעצומות להעמיד הדת על תילה והאציל ברוחו הגדולה על פני הדור כולו, ובמסירות נפשו הציל מפני כל סטיה בדרך התורה הצרופה והמסורה מעתיק השמועה ומעמיד בקרן אורה ומנחיל עומקא דשמעתא בהירים ושמחים כנתינתם מסיני לאלפים אלפים תלמידים במסירות לכל יחיד יותר מיוכל שנים, תלמידים חביבים מוסר שמועתם ומנחיל תורתם ואיש אמונם של רבותינו מנחילי התורה זי"ע מזה שבעים שנה, וכאב רחום נשא אותנו בלב מבין בגודל לבבו לאין שיעור וגבול עשרות בשנים

**רבינו מאור עינינו משוש ליבנו ראש הישיבה
הגאון האמיתי חסידא ופרישא**

דב צבי קרלנשטיין זצ"ל

ההלוי יצאה אמש מרחבת הישיבה הקדושה דרך בית מדרשנו בדרכה לירושלים נסע למנוחות ואותנו הותיר לשברון ואנחות וכל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף השם

במחיצת מרן החזון איש זיע"א

בהיותו בן תשע שנים נכנס ללמוד בישיבת 'תפארת ציון' אצל ראש הישיבה, הגאון הגדול רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל, ובכישורנותו הברוכים וב- גאונותו העצומה, נהפך לאחד מפארי הישיבה, ילד שעשועים של גאוני התורה שבבני ברק באותם ימים. שנים לאחר מכן הראה הגרמ"ל זצ"ל את חיבתו ואת הערכתו אליו בהרבצת תורה ובהעמדת תלמידים, כשהוא מתבטא לבני ישיבות, כי אצל הגר"צ מקבלים תורה לאמתיה של תורה, בבהירות ובשירות הדעת. באותה עת, והוא צעיר לימים, זכה ראש הישיבה לצקת מים על ידיו של מורו ורבו המובהק רבנו רשכבה"ג מרנא החזון איש זי"ע, ואף ללמוד עמו בחברותא במשך כארבע שנים, כשלימים, בעת שהיה ראש הישיבה מחנך ומדריך את צעירי הצאן, היה מזכיר בכל עת את אופן לימודו המיוחד עם החזון איש.

בתקופה זו כבר פקיע שמיא כאחד המיוחד, מלא וגדוש ביראת שמיים וב- שקידת התורה ללא גבול ושיור, בקי בכל מכמני תורה, אשר זכה לקרבה ולהערכה עצומה אצל מרן החזון איש זי"ע, שהת- בטא בשבחיו ובגדלותו של הנער הצעיר, המפליא את כל רואיו בגדלותו העצומה. לפני גיל בר מצווה, בהיותו כבן שתיים עשרה שנים, נכנס לפי בקשת רבו מרן החזון איש זיע"א ללמוד אצל הגאון הגדול רבי שבתי גל זצ"ל בישיבת סלונים ברמת גן, כאשר החזון איש פונה במכתב לראש ישיבת סלונים בבקשה לקבלו, וכותב בזה הלשון "רצוני בזה להמליך בעד יקירי נ"י שהיה מתלמידי ישיבת... ועתה הנני מוצא לנכון לפניו להיכנס לישיבתכם הק', ואף

שעודנו יניק בשנים אבל לפי כישרונותיו הוא ראוי להיות בין הגדולים ובטח ייהנו ממנו".

לאחר מכן נכנס ללמוד בהיכלה של ישיבת סלבודקא, זאת למשך כחצי שנה. שם קיבל תורה ממורו הגאון הגדול רבי מרדכי שולמן זצוק"ל, ראש הישיבה, ומהגאון הגדול רבי אליעזר פלצינסקי זצוק"ל.

בצעירותו סבל ראש הישיבה מכאובים רבים וקשים, ואף היה מאושפז בעקבות כך למשך תקופה בבית החולים. באחד הימים הגיע מרן החזון איש לבקרו, התיישב לצדו על מיטתו ואומר לו: "צביל'ה, בזכות הייסורים האלו יהיה לך הרבה תורה".

בבחרותו זכה לקבל היתר הוראה ממרן החזון איש זי"ע. וכל ימי חייו שמר וחינך בקפדנות יתרה את רבבות תלמידיו, על פי דרכו, הוראותיו, פסיקותיו והנהגותיו של מורו ורבו החזון איש, הן בדקדוק ההלכה והן בהשקפה בהירה.

בהיכלה של ישיבת פוניבז'

לאחר מכן נכנס להסתופף ביני עמודי דגרסי בישיבת פוניבז', כאשר אך כשהגיע לישיבה התפרסם והדהים בגדלותו ושיעור קומתו הרוחנית בקרב כל בני הישיבה ורבניה, אשר התפלאו מגדלותו של העלם הצעיר. רבני הישיבה והבחורים המבוגרים בישיבה נהגו כבר אז להשתעשע עם הבחור הצעיר ולדון עמו שעות רבות בעומקן של סוגיות, כאשר הוא זוכה להאיר וליישב סוגיות קשות וסבוכות. כבר אז היה "הארי שבחבורה", גבור וליש בתורה וליבו כלב הארי, יחד << המשך בעמ' 8

עיריית אשדוד

אבל יחיד עשי לך

**יחד עם המוני בית ישראל המומים ומזועזעים אנו
מפטירתו של מאור עינינו מאיר נתיבותינו, אשר
הלך לפני המחנה וממנו נהננו כולנו עצה ותושיה
מרן ראש ישיבת גרודנא**

הגאון רבי

דב צבי קרלנשטיין

זצ"ל

אשר הותיר אותנו יתומים אבלים וחכויי ראש ואין מנחם לנו

בצער וביגון קודר

ד"ר יחיאל לסרי ראש העיר

סגני וחברי מועצת העיר

עיריית בית שמש לשכת הדובר

שר וגדול נפל בישראל

יחד עם כל בית ישראל מבכים אנו מרה בסילוקו לשמי מרום של רב רבנן, מגדולי מרביצי התורה בדורינו העמיד תלמידים הרבה עשרות בשנים ורבים השיב מעוון

הגאון האמיתי, מרן הגאון רבי

דב צבי קרלנשטיין

זצ"ל

ראש ישיבת גרודנא

אשר זכינו לאורו גם בעידנו, עת התארכה הישיבה בבית שמש

באהבת התורה המיוחדת שיקדה בליבו הטהור העמיד לגיוני תלמידים לתורה ולתעודה, הלהיב הלבבות בשיחותיו ואמריו לתורה ולכל מידה נכונה אצל בני תורה ובעם שבשדות, שליחם של מרן הגאב"ד דפוניבז' ורבותיו ראשי ישיבת פוניבז' זצ"ל להקים תורה בארץ לא זרועה

אוי לה לספינה שאבד קברניטה

מי יורה דעה מי יבין שמועה רפו ידים ונמס כל לב

המתאבלים מרה
משה אבוטבול ראש העיר
חברי מועצת העיר

דברי ההתעוררות שנשא רבנו ראש הישיבה שליט"א

ראש חודש היום, ליל התקדש החודש, ואין מספידים. אמנם היה אפשר להספיד חכם בפניו, אבל ראש הישיבה, הגאון הצדיק המנוח רבי דב צבי, ציווה בפקודה חזקה לא להספיד, ואינו ראוי לעבור על דבריו, וזכרוננו לברכה לחיי העולם הבא. אומר רק דברים קצרים ממש. 'כי בא השמש בצהרים', שמים בוכים, ארץ בוכה, הקב"ה אומר 'מי יקום לי עם מרעים מי יתייצב לי עם פועלי אוון...' ראש חודש היום ואסור להספיד... הקול, קול חוצב להבות אש, הקול גדול ולא יסף... ראש חודש, היום אסור להספיד...

שלא יהיה שום שינוי בהחלטה זו, שראש הישיבה יהיה לאחר סילוקי, חתני הנ"ל שהוא יחיד ומיוחד, ראוי לאותו אצטלא".

ודאי שיישמעו הדברים, גדולים צדיקים במיתתם! ייתן ד' וישמע קול התורה, אותו קול גדול ולא יסף, ויהיו אלה הדברים שיהיה למליץ יושר גדול לבני הישיבה.

אנחנו מבקשים מבורא עולם שיאמר לצורתנו די. כלל ישראל צריך הרבה רחמים, רחמים מבית ומכפנים מבית ומבחוץ. הקב"ה ישפיע רוח ממרום שיתקיים בנו 'ומלאה הארץ דעה את ד' ונגלה כבוד ד', וחרפת עמו יסיר ובלע המוות לנצח ומחה ד' דמעה, ושיהיה מליץ יושר על כל המשפחה, כאשר היה בחייו במסירותו כזו ולמליץ יושר על כל התלמידים, כך למעלה במרום, ונוכח לתחיית המתים ולגאולה השלמה במהרה בימינו, אמן ואמן.

קול ד' בהדר - ומי ששמע יודע שאין פה הגזמה... אם היו צמודים לשמוע רק את זה, הרי שהוא לא היה נלקח מאתנו, אף על פי שהגיע הזמן.

כמו שאמרנו, אי אפשר להספיד כי ראש חודש, ובעיקר גם מה שביקש ואין מה להאריך יותר. כתוב בפרשה על האבות ש"מקודם אלוקי השמים ועכשיו אלוקי הארץ", בכל אחד יש איזו בחינה שכזו, שמורידים תורה ויראת שמים לארץ, תורה בטהרתה בבהירותה עם יראת שמים, מורידים לארץ!

אני מוכרח לומר, כאשר שמעתי מפי הגאון ראש הישיבה המנוח, וגם מה שקראתי מהכתוב בצוואה וביקש מאוד וציווה, (כאן הקריא ראש הישיבה מהצוואה שנכתבה בשנת תשע"ג), "הזכות בהישיבה ייתן לחתני הדגול הגאון רבי משה שמידע שליט"א, שיהיה לשמחת לב אהבי הישיבה, והנני כופל דבריי, לקחת אותו מכלל ישראל!

אך כאשר הם עברו דרך מואב, הסתכלו על כל מה שמסביב, על ה"וויטרינות", וראו דברים אחרים, ואז אפשר לקחת את אהרון הכהן. כי אם היו דבוקים, חבוקים וצמודים לשמוע את קול ד' בכוח קול ד' בעוז

הכהן כשהתקרב ישראל למואב. אז נגזרה המיתה על אהרון, "בהתחברך לרשע", מפני זה נאבד הצדיק. ואף שאהרון הכהן - נגזר עליו מיתה במי מריבה - אבל 'משפטי ד' אמת'; אם כלל ישראל היו דבוקים לשמוע ולא לזוז מאהרון הכהן, אי אפשר היה

ראש הישיבה נלקח מאתנו. לא זכינו. מי ששמע יודע, ומי שלא יודע עד עכשיו, יידע שהיה זה כמו הקול גדול שלא יסף שהיה בהר סיני. מי שזכה לשמוע אותו... 'משפטי ד' אמת צדקו יחדיו' - אמרו חז"ל כי נגזרה מיתת אהרון

הוועדה להצלת עולם התורה

אוי לה לספינה שאבד קברניטה

אבלים ודווים אנו, בהנטל מעלינו עטרת תפארת ישראל, שר התורה ועמוד היראה, מוסר התורה ומעתיק השמועה, העמיד עולה של הבנת התורה בדורינו, רב רבנו, העמיד תלמידים לאלפים ורבבות, שר צבא ד' בעמידה על משמר עולם התורה בטהרתו, "אבי אבי בעת שלום רכב ישראל ופרשיו בעת מלחמה", ניווט את דרכה של 'הוועדה להצלת עולם התורה' במאבק בגזירת הגיוס הנוראה

מרן ראש הישיבה רבינו

דוב צבי קרלנשטיין

זצוקללה"ה

ריש מתיבתא דגרוודנא

מח"ס 'מעגלי צדק' 'שיח צדק' 'זכרון ירוחם' 'שיח שמועה'

- אהה על שברנו -

תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים וכל בית ישראל יהגו ביגוני כי גלה כבוד מישראל וכי נשבה ארון האלוקים ומה למטה עומד ומשמש אף למעלה עומד ומשמש, ויליץ יושר על שבט יהודה השרוי בדוחק ובצער, לבטל מעלינו כל גזירות קשות

לשכת סגן ראש העיר
הרב חיים אפשטיין

עיריית ירושלים

גלה כבוד מישראל ונשבה ארון האלקים

עטופי אבל ויגון עם כל בית ישראל בהסתלקות עמוד האש, מאור עינינו, מורה דרכנו, 'יחידאה דמן קדמאי', שר התורה והיראה מפיץ דבר ד' ללא חת וללא מורא. סיני ועוקר הרים מרן ראש ישיבת גרוודנא זצוק"ל

אוי לספינה שאבד קברניטה
מי יורה דעה, מי יבין שמועה.
רפו ידים ונמס כל לב.

חיים אפשטיין
וצוות הלשכה

בית הכנסת "בית אליהו"

שיכון ה' בני ברק

נוסד בבית הרב אליהו פכטר בעצתו של מרן
"החזון איש" רח' שפירא 13

כבה נר המערבי

בלב קרוע ומרותח אנו מודיעים על הסתלקותו של אורו של עולם שהאיר עיני הדור באור תורתו ויראתו והעמיד תלמידים לאלפים במסירות נפש למעלה מיוכל שנים וגידל דור ת"ח ויראי ה' על פי מה שקיבל מרבנותינו זיע"א גדולי ישראל להנחיל השקפה ברורה להעמיד הדת על תילה ונשא על שכמו לגדור גדר ולעמוד בפרץ ועמד כחומה בצורה נגד מהרסי הדת ופיגועי הזמן

רבי דוב צבי קרלנשטיין זצוק"ל

אשר זכינו שאור תורתו האיר בבית מדרשנו ובצילו חסינו

גדול כים שברנו
אוי מי ירפא לנו

צעד בדרך רבו מרן הגר"ש שקאפ זי"ע בעל השערי יושר, ראש הישיבה דגורדנא בליטא, וכנזה דלה ראש הישיבה מלא חפניים מתורתו ודרך לימודו המסור בידו מרבו זצ"ל והשקה לתלמידיו הרבים בדרך עינו המיוחד והמופלא.

ראשי הישיבה זי"ע האצילו עליו מתור רתם ויראתם בראותם בו כלי של שלימות ובור סוד שאינו מאבד טיפה. ואף הוא השיב להם אהבה ופתח את אוצרו לקלוט את הטוב והמיטב מתורתם ומשנתם ואוצרות רוחם, ועד סוף ימיו היו שגורים על פיו וחוקקים בליבו שמועתם ותורתם, אותם העביר עד סוף ימיו לדורות של תלמידיו ושומעי לקחו. רבותיו ראו בו כמי אשר עדין להאיר את שמי עולם התורה באור תורתו וחכמתו העמוקה, יחד עם אישיותו המושלמת. לא אחת התבטאו, כי מהנער הצעיר עתיד לצאת אחד מגדולי הדור בתורה, ביראה ובהנהגה.

בית חמיו הגר"ב ורנר זצ"ל

בר"ח אלול בשנת תשי"ד זכה לבוא בברית הנישואין עם רעייתו הרבנית הצדקנית מרת פסיה ע"ה, בתו של הגאון הגדול רבי שמואל ברוך ורנר זצוק"ל אב"ד תל אביב, שהיה חתנו של הגאון הצדיק רבי יעקב משה חרל"פ זצ"ל. כאשר מאז עמדה לימין בעלה ראש הישיבה באופן מופלא ובמסירות עצומה, הלכה אחריו וסייעה בידו להקים תורה בארץ לא זרועה, ומסרה כל אשר לה להמשך שקידתו בתורה מתוך שלווה ומנוחת הדעת והסירה ממנו כל טרחה וטירדה.

הרבנית ע"ה נפטרה על פניו בפתאומיות ובאופן טראגי בט"ו בשבט בשנת תשנ"ו, בעת שצעדה לבית הספר "חורב" באשדוד, שם העמידה דורות של תלמידות ובתים לתורה ולשכינה, ונהרגה בתאונת דרכים מח"ר ידיה למגינת לב, כאשר העיד על עצמו בעת מסע ההלוויה כי בזכות מסירותה העצומה "לא ידעתי מה זה עול של בית".

לימים סיפר ראש הישיבה, כי הנהגתו של המשגיח מרן הגה"ק הגר"י לווינשטיין זי"ע הייתה, כי אינו משתתף בחתונות אשר מתקיימות בחודש אלול, ובעת שמחת אירוסיו כשהזכירו בקריאת התנאים חודש אלול ניכר היה על המשגיח זי"ע את חרדתו מימים אלו, על אף ששמחת האירוסין התקיימה באמצע החורף. ובעת שהגיע ראש הישיבה להזמין את המשגיח לשמחת נישואיו אמר לו המשגיח כי אינו יכול להשתתף כי כבר ר"ח אלול, וראש הישיבה אמר לו שעדיין לא אומרים "לדוד ד' אורי וישעי", והמשגיח השיב לו כי על אף שבקלם בער"ח אלול כבר היה אלול, אך אי"ה ייקח חבל בשמחה אך ורק עד לשקיעת החמה, וכך היה שזכה שהמשגיח זי"ע השתתף במעמד החופה, ובהגיע השקיעה עזב את האולם.

לאחר נישואיו המשיך לשקוד על התורה בהיכל הישיבה, כאשר באותה התקופה הרב מפוניבו' לא חפץ שאברכים ישבו בהיכל הישיבה, ואך לתלמידיו הגאון הגדול זצוק"ל ויבלחט"א הגאון רבי צבי דרבקין שליט"א, שלמדו בחברותא, הרשה להם לשבת בהיכל הישיבה ולשמש כמקד מרכזי לשאלות בנכחי הסוגיות של בני הישיבה.

ישיבת גורדנא

באלול תשכ"ה הקים מרן הרב מפוניבו' זי"ע את ישיבת גורדנא, בבניין 'בית שצונסקי' בבני ברק, כאשר הוא בא בבקשה לבחור תלמידיו ובחיר הישיבה - הגר"צ זצוק"ל, לבוא ולכהן פאר כראש הישיבה למען יזכו התלמידים ליהנות מאור תורתו וקדושתו. לצידו של הגאון הגדול רבי צבי שרגא גורסכר זצוק"ל, מגדולי הת"ח ורבי המוסר שבדור ומבכירי תלמידיו של מרן

מדברי תורתו, וליהנות מזיו אורו של רבנו הגדול שליט"א. מן המפורסמות התבטאותו של מרן הרב מפוניבו' זי"ע לאביו הרב ירוחם פישל זצ"ל, כי "מתעתד הוא לפתוח ישיבה בראשה יעמוד בנו להרבצת תורה והעמדת תלמידים". כשבספרו הראשון והוא עודנו אברך צעיר אחר חתונתו, כותב עליו מרן הרב זי"ע א: "ואני רואה בו גדולות נצורות בעתידו להגדיל תורה ולהאדירה, ומעייץ נחמד להשקות עדרים לברכה בישראל".

סיפור מדהים וחריג ארע אז בישיבה, והראה על עוצם חיבתו והערכתו של מרן הרב זצ"ל אל בכיר תלמידי הישיבה לדורו תיה. היה זה בעיצומם של ההקפות בשמחת התורה, ואל מקומו של הרב הובא "ספר תורה" מיוחד, קטן וקל, עמו היה רגיל להקיף ולרקוד בשעת ההקפות. אולם הרב זצ"ל הגיב: מדוע צריך אני "ספר תורה" גלול, כשיש לי "ספר תורה חי". ואז חיפש אחר תלמידו חביבו רבי דוב צבי והחל לרקוד עמו עד כלות הנפש במשך שעה ארוכה.

כמו כן זכה כבר אז לקירבה יתירה אצל רבו המובהק רבנו הגדול מרן האבי עזרי זי"ע, אליו היה קשור בכל נימי נפשו עד סוף חייו. בנוסף, זכה לקבל תורה ודבשה של תורה מפי מרן הגר"ש רוזובסקי זצ"ל, שראה אותו כיחיד ומיוחד, אותו הכניס לעומק "חדרי יינה של תורה", ועמו היה משתעשע ביחידות ימים ולילות ארוכים. חיבה יתירה נודעה לו ממרן המשגיח הגה"ק רבי יחזקאל לוינשטיין זי"ע, שהעריכו מאוד על שקידתו ויראתו הקודמת לחכמתו, על גינוני טהרה ועבודת התפילה שניכרו בו כבר מנערותו ממש.

כמו כן היה מקורב ואהוב וחביב לכל ראשי ורבי הישיבה: מרן הגר"ד פוברסקי זצ"ל, וגדולי התורה ששכנו אז בישיבה, ביניהם: הגאון החסיד רבי יוסף דינקלס זצוק"ל ועוד, שראו בו כלי מחזיק ברכה וחיבובו עד למאד, תוך שהם נוהגים להשתעשע עמו שעות רבות במו"מ בעומק של סוגיות. בין תלמידי הישיבה, היה מתלמידיו המרבה הקים של רבו הגר"ש רוזובסקי זי"ע, אשר

רגשותיו כלפיו היו כאל אב לכן ממש, על קרבה זו כותב ראש הישיבה בהקדמה לספרו הראשון: "אשר זכיתי להסתופף בצלו מימי ילדותי, ללמוד

<< המשך מעמ' 6

עם ביקוש האמת לאמיתה ללא כחל ושרק, ונמנה כאחד המיוחד מכלי שעשויה נזר תפארתה של הישיבה הקדושה, ובעתיד נודע כעטרת תפארת הישיבה לדורותיה, בו השתבחו רבותיו וחבריו גם יחד, כשהנתיבות אותן סלל מתוך יגיעה עצומה מנערותו הפכו ל"נכסי צאן ברזל" בעולם הישיבות כולו.

באותם ימים נעלים, גדל והתעלה לדרגות נשגבות בתורה ובעמלה. רבי דוב צבי זצ"ל למד ושנה בשקידה עצומה ביגיעה ועמל אינסופיים בתורה הקדושה עד כלות החושים ופקע שמו בכל עולם התורה כאחד מגדולי המתמידים של עולם הישיבות, מופלג ביותר בתורה ועמלה.

בני אותה התקופה מספרים עובדות מדהימות על היותו מוכתר בכל קנייני תורה ועל שקידתו הנוראה ובקיאיותו המופלאה בכל מרחבי הש"ס. שמו יצא כבר אז בכל קצווי ארץ, ותלמידי חכמים, צעירים וישישיים היו באים להיכל הישיבה להתבשר שם מהפלא הגדול. בערגה ובגעגועים הם מספרים על "שאגת הלבאי" כאשר בברק מוחו הגאוני הייתה נפשטת סברא עמומה, או מתבהרת לפניו "ועוד יש לומר" שברשב"א. או אז היו נהרות של חדותא ונהורא דשמעתא מתפשטת על ההיכל כולו, ומשם אל צורבי רבנן מבקשי אמת שבכל פינות עולם התורה המתחדש ונבנה בארץ הקודש.

רבותיו ראשי הישיבה

גאב"ד פוניבו' מרן הגר"ש כהנמן זצוק"ל חיבב אותו בצורה נדירה ביותר ותדיר קירבו לעיני כל הבחורים, ובכל עת מצוא כמו בכל שבת שהיה שוהה בארץ הקודש, היה לומד עמו בחברותא ומשתעשע עמו במשך שעות רצופות. כמים פנים אל פנים היה הוא דבוק במרן הרב זללה"ה בכל ליבו ונפשו באהבה עצומה, וכל חייו הנחיל להמוני תלמידיו את שמועתו ותורתו.

בית מדרש הגר"א
נחלת צבי

אנשי אמנה אבדו, פסו גודרי פרץ, דוחים את הגזירות

קול נהי נשמע מצינן איך שודרנו, כי נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, מזקני ראשי הישיבות, שריד לדור דעה, מגדולי מעתיקי השמועה, ומנחילי דעת התורה הצרופה בטהרתה, לוחם מלחמתה של תורה, ומשיב מחלמה שעה בגבורה, איש האמת, עמוד היראה, אב רחומאי לאלפי תלמידיו, צדיק יסוד עולם

הגאון הגדול רבי דב צבי ב"ר ירוחם פישל קרלנשטיין זצוקללה"ה

ראש ישיבת גורדנא ובעל מחבר ספרי "מעגלי צדק"

תלמידים הנאמן של רבותינו הגדולים מצוקי ארץ, מרן בעל ה"חזון איש" זי"ע, ומרן הגר"ש רוזובסקי זי"ע, ומרן בעל ה"אבי עזרי" זי"ע

כלו בדמעות עיני, חמורמרו מעי, נשפך לארץ כבדי, על שבר בת עמי, גדולה האבירה ואין לה תמורה, גדול כים שברינו, אוי מי ירפא לנו,

רחוב קצת החזן 6 מורשין עילית

שני תלמידי ישיבת מעלות המורה | שני הגר"ב רבי צבי ורנר זצ"ל והרבנית שרידה לאה זי"ה מוסר

בבהירותם הרבה ובלמדנותם העמוקה, כאשר בכוחו היה מנפה ניפוי אחר ניפוי כל סברא וסברא ושואל את תלמידיו למשמע סברותיהם כיצד הם מבינים את הסוגיא. מלבד שיעוריו בסדרי נשים נזיקין, היה מוסר שיעורים בנושאים רבים ומקיפים בסוגיות חמורות כבסדר קדשים ובאורח חיים ובחומש רש"י בימי שישי ושבת. דרך מיוחדת הייתה לו בלימודו - אותה ספג מרביתו מצוקי ארץ זיע"א, ותלמידיו הרבים ינקו ממנו באהבה דרך זו.

לקראת שיעור כללי הייתה הישיבה לובשת חג, כאשר ראש הישיבה היה מגיע לומר מהלך אשר יכול לשפוך אור בסוגיא, שקיעותו העצום מה לפני השיעורים הכלליים היו למושג עילאי, אל אילו פסגות יכול בן תמותה להעפיל. כשהוא אינו מבחין בסובב אותו, כולו עומד בחיל ורעדה כדי להעמיד את דברי התורה על דיוקם, כשיכור מיינה של תורה. במהלך השנים קיבל על עצמו שלא למסור שיעור כללי אם הוא איננו מחדש בסוגיא.

פעמים רבות היה מסתובב בינות לתלמידי הישיבה, ושואל אותם כיצד הנכם לא פורצים בריקוד מחידוש מסוים. לאחר השיעורים היה חדר האוכל בישיבה כמרקחה, כשבני הישיבה נדבקים באור תורתו הגדול ויושבים ודנים ברית חא דאורייתא. לאחר השיעור היו תושבי הקריה מביטים בפליאה בכחורים המסתובבים בחצות קריה ומנתחים כל מילה שנאמרה בשיעור.

ימים נוראים

משבת מברכים חודש אלול, ניכרה עליו יראה ואימת הדין נוראית, כאשר מן הגאון הגדול זצוק"ל היה דורש מכל בני הישיבה להתחזק. בחודש זה היה מוסיף שיחות מוסר וחיוזק מדי מוצאי שבת, שיחות מיוחדות, שיחות של אלול, אשר הותירו רושם עז על אלפי בני הישיבה לדור וריתיה עד היום עשרות שנים לאחר נישואיהם, כיצד צריכים לפחד מיום הדין.

במהלך חודש אלול היה עובר לפני התפילה בחלק מתפילות המעריב לאחר בכיות עצומות בסדר מוסר, כאשר בני הישיבה מתפללים עוד במשך שעה ארוכה את תפילת השמונה עשרה. בליל ראשון של סליחות, היה ניגש לאמירת הסליחות בדמעות שליש ובככי קורע לב, במשך שעה ארוכה כאשר אימת הדין אופפת את כולו.. כמו כן היה ניגש לתפילת מעריב ומוסף בימי ראש השנה כאשר הוא שופך שיח צקון כעבד לפני קונו ומרטיט את לבות האלפים בשאגותיו ובבכיותיו, כבן המתחטא לפני אביו שבשמים. בשנים המוקדמות היה ניגש אף לתפילת נעילה לפני העמוד עד אשר התעלף תוך כדי התפילה ומאז הפסיק.

אף את יום הושענא רבא הנחיל לתלמידיו כ"יום דין", כאשר בבני ברק מתכנסים מדי שנה מאות מבוגרי ותלמידי הישיבה לסדר לימוד מיוחד ולתפילת שחרית באווירת הימים נוראים, בעוד באשדוד מסר שיחה מיוחדת בסוכתו ושר את ניגוני הימים הנוראים ועובר לפני התיבה בתפילת המוסף ובעבודת הנענועים.

פעם התבקש לקיים עצרת מספד בישיבה. לאחר מחשבה מרובה אמר כי הרב מפוניבו' הפקיד בידיו פיקדון, וכאשר יגיע לישיבה של מעלה ישאל אותו הרב זצ"ל האם שמר בנאמנות על הפיקדון, ולפיכך בכל דבר הוא חושב האם יוכל לענות לו בחיוב ועל דבר זה אינו יודע כיצד לענות לו.

מדברנא דאומתיה - לאורו של מרן האבי עזרי זיע"א

קשר בל ניתק קשר ראש הישיבה עם מורו ורבו המובהק מרן הבעל האבי עזרי זיע"א, כשראש הישיבה נועץ עמו בכל נושא וענין, קטן כגדול ציבורי כפרטי. שמירתו וחינוכו העקבי של ראש הישיבה שלא לזוז כמלא נימה מהוראותיו המדויקות והברורות של מרן האבי עזרי היוו סמל ודוגמא לציות מוחלט ודבקות

שאינם שומרי מסורת. ראש הישיבה היה צועד בשבתות אחר הצהריים מרחקים רבים, בקיץ ובחורף, בכל מזג אוויר, על מנת למסור שיעורי תורה בפני בעלי בתים וילדים צעירים להרבות תורה ולהעמידם בדרך טובה.

ראש הישיבה ראה בהעמדת העיר אשדוד כמקום תורה, יעד ושליחות הנתונה לו מעת רבו הרב מפוניבו' זיע"א, כשמשום כך טרח כל חייו על מנת להרבות מקומות תורה ותפילה על טהרת הקודש, ואף בעתות צר ומצוק כשהיו דיבורים על עזיבת האזור, סרב ראש הישיבה בכל תוקף, ואכן בסיעתא דשמיא חפץ ד' בידו הצליח וזכה לראות בפריחתה ושגשוגה של הישיבה הקדושה והקהילה שעל ידה המונה מאות רבות אברכים תלמידי חכמים יגיעי תורה ויראי אלוקים. ובזכותו הגדולה קול התורה עולה ומתרונן ברחבי קרית פוניבו' באשדוד, ומשפיע מאורו על כל הסביבה.

לפני כשלושים שנה הגיע הנמל אשדוד ונשא דברים לפני כאלף עובדי הנמל, כאשר דבריו מותירים רושם עז על העובדים, הקימו

מסגרת כולל עם שיעורי תורה במקום, הממשיך עד היום מכוחו ובזכותו. כמו כן לחם בעוז על סגירת נמל אשדוד בשבתות, ואף הלך לשם יחד עם קבוצת בחורים בעיצומה של השבת למחות - דבר שגרם לסגירת מפעלי הנמל בשבתות קודש.

"הרב הדומה למלאך ד"

במשך כיוכל שנים, ניצב מרן ראש הישיבה זצוק"ל כ"מלאך הניצב על ראש דרך", ומסר את כל חלבו ודמו ואת כל שיעור קומתו הענקית, להעמיד ולגדל תלמידים כבנים. אלפים אלפים של תלמידים כבנים, העמיד במשך קרוב לשישים שנה, באהבה ובחמלה ובנועם אין קץ.

תלמידיו חרדו מפניו ב"יראת רוממות" שאינה מצויה, יחד עם "אהבת עולם" בלתי נדלית. תופעה חריגה וייחודית זו בדורות האחרונים, מהווה בבואה של "רב הדומה למלאך ד' צבקות", אשר "תורת אמת יבקשו מפיהו". ממרומי גדלותו הענקית, היה מתעניין בכל לב בכל פרט ופרט מהמתחולל בנפשו של כל תלמיד ותלמיד. גם לאחר חמישים שנה, היו לו אלפים אלפים, שכל אחד מהם הוא "בן יחיד". והוא לא הרפה להכות על קודקודם ובעיקר לחרוט תלמים עמוקים בנפשותיהם. היה רב לתלמידיו בכל התחומים: הן בתורה הן ביראה והן בהשקפה טהורה.

מאות מתלמידיו, הרחיקו נדוד ועזבו את בית הוריהם וקבעו את מקום מגוריהם בעיר אשדוד, על אף כל הקשיים, כדי ליהנות מאורו ולא להחסיר שום שיחה או שיעור מרבם האהוב והמובהק שגידלם כבנים ממש. שיעוריו של ראש הישיבה היו ידועים

קומץ התושבים, שחלקם הגיעו מבתי תמימים של תורה, אך פרנסי העיר הובילו את דרכה אל עבר "עיר מרכזית" חילונית לחלוטין. מסירות נפשו של מרן ראש הישיבה זצוק"ל, שמאז ימי הבראשית של העיר לפני יובל שנים, עמד על משמר הדת, ועל צביונה התורני של העיר, היא זו שעמדה לאשדוד המהווה כיום אחד המרכזים הגדולים של הציבור החרדי והשווקת חיי תורה יראה וחסידות מכל גווי הציבור שביהדות החרדית. בחכמה ובעקשנות, בתבונה ומסירות אין קץ ארג "מלאכת מחשבת" את התשתית התורתית לעיר המתפתחת, כאשר מכוחו וכח כוחו, הינה מרכז גדול לתורה וחסידות.

בחכמתו ופקחותו והיותו מנהיג היודע להלך כנגד רוחו של כל אחד, לצד קנאותו לאמת ועמידתו ללא חת על עקרונות היהדות בדרך המסורה, הוביל תחת הנהגתו של רבנו מרן האבי עזרי זיע"א, את ה"עיר הנחשלת" מכל בחינה, לפנינת חן מהגדולים והטובים שידע הציבור התורני בארה"ק. מסירותו ועמידתו האיתנה בהעמדת צביונה היהודי של העיר אשדוד, הביאו כנגדו במשך השנים לא

הגר"ש שקופ זצוק"ל בגרודנא. תלמידים מאותה תקופה מספרים על הריתחא דאורייתא ששררה אז בישיבה, ועל הרגשת המתקנות באהבתה של יגיעת התורה לעומקא, תוך חתירה בלתי פוסקת אל האמת לאמתה.

ביום י"ח שבט תשכ"ז קבעה הישיבה את משכנה הקבוע בעיר הדרומית אשדוד, בה קנה הרב מפוניבו' זיע"א שטחים על מנת להקים מקום תורה אשר יהיה מגדלור של תורה ויראה טהורה בדרום, כאשר חזונו הגדול להקים מרכז תורה מפואר מקביל לישיבת פוניבו' בדרום הארץ - דבר שנחל בס"ד הצלחה גדולה. בראש שות הישיבה העמיד את תלמידו חביבו הגרד"צ זצוק"ל, אותו ייעד להפריח את השממה ועל שיעור קומתו הגדולה סמך להקים תורה "יש מאין" ולהעמיד תלמידים בדמותו כצלמו, כאשר רבנו הגדול מרן הגרא"מ שך זיע"א ומרן הגר"ש רוזובסקי זצ"ל מגיעים מדי שבת למסור "שיעור כללי", ומשתעשעים עם תלמידים חמדת ליבם. לאחר תקופה התווספו לצוות הישיבה הגאון רבי צבי דרבקין שליט"א והגאון רבי יצחק הקר שליט"א.

יצוין, כי את יום י"ח שבט - יום הקמת הישיבה - היה מציין ראש הישיבה במשך השנים יחד עם תלמידיו הראשונים במעמד "לחיים".

במשך כיוכל שנים זכה הגאון ראש הישיבה זצ"ל להעמיד דורות של תלמידים ותלמידי תלמידים לעדרים, אשר היו קשורים אליו בעבותות אהבה עד לאין שיעור, כשהוא דואג להם כאב לבנים יחידים לכל מחסורם. מסירותו המופלאה לחנך את תלמידיו לעמל התורה בלי מיצרים היה לאות ולדוגמא בכל העולם היהודי.

לצד דאגתו על טובת בני הישיבה ברוחניות, דאג לכל אחד ואחד בטובת עין לכל מחסורם הגשמי במסירות אדירה. תדיר הכיר טובה לפי טרון הישיבה המסור הרב יעקב לבין הי"ו אשר הסיר מעליו את העול הכלכלי של הישיבה.

מעגלי צדק

בחודש אלול תשכ"ב, בהיותו בן עשרים ושמונה שנים, זכה להוציא את פרי ביכוריו, ספרו הראשון "מעגלי צדק" על מסכת חלה ומסכת מגילה, כשאת הספר מעטרת הסכמותיהם הנלהבות של רבותיו גדולי הדור זיע"א, מרן הרב מטשעבין, מרן הרב מפוניבו', מרן הקהילות יעקב ומרן הגר"ש רוזובסקי זצוק"ל, כשכולם כאחד מפליגים עליו בדברי שבח והערכה גדולים ועצומים והוא כבן עשרים ושמונה בלבד.

רבו המובהק מרן הגר"ש רוזובסקי זצוק"ל מעיד עליו בהסכמתו הנלהבת: "האברך כמד" רשו אב בחכמה ורב בשנים, הרב הגאון המצוין בשערים, חריף ובקי... ויונן צעדי 'במעגלי צדק' בנתיבות יושר ההבנה, עולה בהרים ויורד בעמקים בעמק העיון..." וכמו כן נלהבים דברי הסכמתו מרן בעל הקהילות יעקב זיע"א, הכותב עליו "אשר הוא מפורסם לעלוי בהבנה עמוקה וישרה, מאד נעלה, ובבקיאות מצוינה, והוא מהכי נכבדים ומצוינים מישיבה הקד' דפוניבו'... ואין צריך לדידי ולדכותי..."

מיני אז במשך השנים זכה ראש הישיבה להוציא לאור עוד ספרי "מעגלי צדק" רבים על מסכתות הש"ס ובכל הסוגיות החמורות. כמו כן יצאו לאור על ידי תלמידו הוותיק הרב הגאון רבי אליעזר וויספיש שליט"א ספריו באגדה הנקראים "שיח צדק" בהם מקובצים שיחותיו ומאמריו אשר נשא בפני תלמידים בישיבה ובאספות שונות במקהלות רבבות עמך בית ישראל. כמו כן בשנים האחרונות יצאו לאור בהסכמתו, על ידי מערכת "שיח שמועה", שיעורים יומיים וכלליים שנמסרו בישיבה ולא נכתבו על ידו כי אם משמועה בלבד, בעריכת חבר תלמידים מובהקים.

אשדוד

בעת בואו לאשדוד, הייתה העיר שוממה, גם מבחינה גשמית, ובפרט מההיבט הרוחני.

היום תאמצנו

היום הזה

יתקיים הכינוס הגדול לציון סיכום שנת השמיטה בהיכל ארנה בירושלים.

היום הזה

יתאספו רבבת ילדי תשב"ר מכל רחבי הארץ ששיננו את הלכות השמיטה במשך כל השנה יחדיו להידון העולמי בדיני שביעית

היום הזה

יאצילו גדולי הדור מאורי האומה שליט"א מהודם בכנס סיום השמיטה הגדול.

היום הזה

יבואו נציגי אלפי ילדי תשב"ר מכל העולם שנבחנו בהצלחה על הלכות השמיטה.

היום הזה

נושאת ירושלים את שעריה לארח את הידון השמיטה העולמי שאורגן ע"י "דגל ירושלים".

הנהיות לבאי המעמד:

- הכניסה ללא תשלום אך ורק לבעלי כרטיסים
- פתיחת שערים בשעה 16:00
- הכניסה למתחם במה דרך הכניסה הראשית
- הכניסה לאולם דרך מספרי הגושים המופיעים בכרטיס
- הכניסה לבעלי כרטיס מתחם כבוד דרך הכניסה בקומת הקרקע לפי השילוט
- הישיבה במקומות המסומנים בכרטיס בלבד
- נא להישמע להוראות הסדרנים וכוחות הביטחון
- פינת ילדים אובדים תמוקם בסמוך לכניסה המערבית הראשית.

זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו

הגשם התחיל והכביסה מחכה לייבוש?

עוד 2 ימים ההגרלה!
הזדרזו להירשם!

מייבש כביסה
עם אחריות לשנה

על כל רכישה
במוקד נאמנים או
במוקדי המזומן
והצ'קים

בסך 500 ₪

תקבלו זכות להיכנס
להגרלה הגדולה.

ככל שתקנו יותר תווים תוכלו
להגדיל את סיכוייכם לזכות!

**ההגרלה תיערך בעז"ה במוצש"ק פרשת
תולדות, ג' כסליו, בשעה 23:00**

< להגרלה יוכנסו כל הרכישות החל ממוצש"ק האחרון ועד לשעת ההגרלה
< בעלי מוקדי מזומן וצ'קים ייכנסו אף הם להגרלה

כספי לחיות נאמנים

התקשרו כעת למוקד ההזמנות:

072-33-60000

בסמוך למקום עריכת הטקס. לאחר מכן ניגשו הבנות והאחים שליט"א למיטה, כדי לקרוע 'קריעה' כדי, ולאחר אמירת הקדיש, יצא מסע ההלוויה לדרכו, בדרך לבית המדרש "זופניק" בגבעת שאול, שם המתנינו רבבות אנשים שמילאו את שכונת גבעת שאול, שנסגרה לתנועה.

באמירת תהילים בבכי ובזעקה פתחו נכדיו הרה"ג רבי יעקב משה שליט"א ורבי יוחם פישל שליט"א, כאשר קהל הרבבות חוזר מילה במילה. לאחר מכן הקריא חדב"נ הגאון רבי משה שמידע את הצוואה.

לאחר מכן יצא מסע ההלוויה לדרכה האחרונה, כאשר המיטה נישאת בידי מאות התלמידים המסתופפים סביב המיטה ומנסים לאחוז בקצותיה. במשך שעה ארוכה התנהל לאטו מסע ההלוויה לעבר בית החיים 'הר המנוחות', כאשר במקום כבר מחכים אלפים דומעים ואבלים. שם נטמן סמוך לרעייתו הרבנית הצדקנית זצ"ל ולבנו מחמד נפשו זצ"ל ולקול בכיות אלפי המלווים, שהתקשו להאמין על פרידתם האחרונה מרוב ואביהם האהוב והנערץ.

הניח אחריו את אחיו הגאון רבי גרשון שליט"א, ראש כולל "זכרון ירוחם" בבני ברק; אחיו הרב הגאון רבי שלמה שליט"א, העומד בראשות תלמוד תורה "זכרון מאיר" בבני ברק; אחותו הרבנית תנח"י אשת הגאון רבי בצלאל בלידשטיין שליט"א, ודור מפואר הממשיך את דרכו בקודש: בנותיו הנשואות לחדב"נ הגאון רבי משה שמידע שליט"א, ממלא מקומו בראשות ישיבת גורדנא; הגאון רבי ברוך מרדכי אטינגר שליט"א, ראש ישיבת כנסת יחזקאל באלעד; הגאון רבי אהוד איזנטל שליט"א, ר"מ בי ישיבת גורדנא; נכדים ונינים שביניהם מרביצי תורה והוראה, ממשיכים בדרכו דרך התורה והמצוות ונטועים בד' אמות של הלכה.

עם הסתלקותו שרוי העולם היהודי בכל אתר באבל כבד, על השריפה אשר שרף ד'. ניצחו אראלים וניטל ארון הקודש, גדול כים שבר בת עמי, מי יתן תמורתו. ת.נ.צ.ב.ה.

ובחרדת אלוקים. רבנו ראש הישיבה הגר"ש אויע"ר באך שליט"א נשא דברי התעוררות מרטיטים, כאשר קהל ההמונים מתייפח בבכי באבלות מוחשית ויוקדת, (ראה מסגרת בעמ' 7).

לאחר מכן נשא דברים קצרים חדב"נ הגאון רבי משה שמידע שליט"א, שהקריא בקול בוכים חלקים מצוואתו של ראש הישיבה זצוק"ל (ראה מסגרת בעמ' 4), כאשר לבותיהם של אלפי התלמידים נקרעים ממילות הפרידה של רבם האהוב, ממאנים להאמין כי הוסרה העטרה מעל ראשם.

לאחר מכן יצא מסע ההלוויה לעבר בית המדרש המרכזי "אבי עזרי" שברובע ג', שם חיכו אוטובוסים להמונים שהמשיכו לירושלים. אלפים אלפים של אבלים, עטופי בכי ויגון והלומי הלם מהבשורה הקשה, נדחקו בכל פינה אפשרית כדי להשתתף באשכבתיה דרבי. העסקנים נערכו בזמן המצומצם וניסו להשתלט על הסדר, תוך מתן הוראות בטיחות וניתוב מסע הקודש בתוך הקהל האדיר.

מיטתו של ראש הישיבה זצוק"ל המשיכה לעבר בית ההלוויות שמגר בירושלים, שם נערכה הטקס. מסע ההלוויה המשיך בראשות רבנו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א.

בהגיע המיטה בסמוך לבית המדרש 'בית יהושע' שבקריית בעלז בירושלים, נאמר קדיש על ידי חדב"נ הגאון רבי ברוך מרדכי אטינגר שליט"א, במעמד כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א ובהשתתפות עשרות אבר-כים ובני תורה.

אלפי אנשים המתנינו לאחר מכן בבית הלוויות 'שמגר' בירושלים, בכל זמן עריכת הטקס, בראשות הגאון הגדול רבי משולם דוד הלוי סאלאווייצקי שליט"א, ראב"ד ירושלים הגאון הגדול רבי משה שטרנבוך שליט"א, הגאון הגדול רבי ישראל יצחק קלמנוביץ שליט"א, ראשי ישיבות ורבנים שליוו את המיטה בסמוך לבית ההלוויות. רבנו ראש הישיבה, הגר"ש אויערבאך שליט"א, יצא מרכבו ושהה בבית ההלוויות

וזעקה בהיכלי התורה ובתי הכנסיות.

אשכבתיה דרבי

במשך השבוע האחרון היו נתונים המוני בית ישראל בחרדה גדולה וב-תקווה שיחוס הקב"ה ויתיר לפליטה את הגאון הגדול אשר כל עם ישראל נהנה מאורו הגדול. אולם, אתמול בצהריים נשבה ארון הקודש ונדם לבו של הרועה הנאמן, לדאבון לב כל ישראל.

בנסוע הארון

מסע ההלוויה הענק יצא מהיכל ישיבת גורדנא בקריית פוניבז', שבאש-דוד, כאשר על פי צוואתו לא הוכנסה המיטה להיכל הישיבה. עשרות אלפי אנשים נהרו למקום מכל רחבי הארץ, בראשות גדולי ישראל שליט"א, ראשי ישיבות, רבנים, מרביצי תורה ויושבי על מדין ורבבות רבבות תלמידים כבנים, אשר אביהם הרוחני הסתלק מעליהם והשאירו יתומים כפשוטו. מאות אוטובוסים הביאו רבבות ליטול חלק במסע ההלוויה.

במשך שעה ארוכה השחירו כל הדרכים המובילות לקריית פוניבז', בנהרות אדם שזרמו מכל רחבי העיר והארץ. קולות זעקה ושבר הרעידו את קריית פוניבז', כאשר במקום נכחו אבלים ודואבים חתניו ונכדיו הגאונים שליט"א, בראשות רבנו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א ורבני העיר אשדוד.

בכל מקום עמדו יהודים שלא יכלו לעצור את פרץ דמעותיהם על החלל שנפער בעולם עם סילוקו של האי צדיק, ועל החסר הפרטי העצום הקיים בלבו של כל יהודי באשר הוא, מהסת-לקותו של עמוד התורה והיראה.

מסע ההלוויה

בצוואתו ביקש שלא יישאו אחריו מיטתו דברי מספד, ובעקבות כך נשא דברים קצרים רבנו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א.

נכדו הרה"ג רבי אריה קרלנשטיין שליט"א, ראש כולל 'אוהל חנוך' בירושלים, אמר פרקי תהילים פסוק בפסוק בבכיות עצומות, כאשר כל הקהל חוזר ופרקי תהילים נאמרו בבכי

ואלפי תלמידיו, כאשר לצידו יושב יבלחט"א רבינו ראש הישיבה הגר"ש אויערבאך שליט"א. כמו כן קשר קרוב ומיוחד היה לו עם כ"ק האדמו"רים מגור זצ"ל ושליט"א, כ"ק האדמו"ר ה'בית ישראל', כ"ק האדמו"ר ה'פני מנחם' זצוק"ל ויבלחט"א כ"ק האדמו"ר שליט"א.

"איבדתי את הקדיש' שלי"

בכ"ב באלול תשנ"ט הסתלק עליו בנו יחידו ויקירו מחמד לבבו, הגאון רבי חנוך העניך קרלנשטיין זצ"ל, לאחר מחלה קשה כשהוא בן מ"ב שנים בלבד. מגיל צעיר היה בנו זצ"ל ילד שעשועים של מרנן ורבנן גאוני וגדולי הדור זיע"א ושליט"א ועתידו היה לגדולות ונצורות, כאשר בכל עולם התורה היה מפורסם בגאונותו העצומה וצדקותו ביזכי הרבים.

בתקופה זו היה שרוי באבל גדול, ובשעת מסע הלוויה נשא הספד מרטיט הזכור לרבים, במהלכו זעק: "חנוך, איבדתי את הקדיש' שלי, ועוד איזה קדיש, קדיש שהיה נאמר בקדושה ובטהרה". אך לצד זאת ניכרו בו כוחותיו העצומים במידת לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעיניי, כאשר הוא מטביע את יגונו וצערו בשקידת התורה, אשר השכיחה ממנו את כל ייסוריו הרבים.

אגודים בצרה

במשך השנים ידע הגאון הגדול זצוק"ל חוליים וייסורים רבים, כאשר פעמים רבות היה מגיע למסור את השיעורים במסירות נפש ממש, לאחר שהות ממושכת אצל רופאים ובבתי החולים.

בראש השנה תשע"ד הגיע לתפילת מעריב להיכל הישיבה, לאחר תקופה שלא היה בישיבה, דבר

שגרם לחיזוק רב בקרב בני הישיבה. שיחתו האחרונה בישיבה הייתה ביום הזיכרון לרבו הגדול - מרן האבי עזרי זיע"א שנת תשע"ג, במהלך השיחה נשא דברים במשך שעה ארוכה על דרך הלימוד וכיצד ניתן לגדול בתורה וביראה בדרכם של רבותינו זיע"א.

בשנתיים וחצי האחרונות היה שרוי בחולשה גדולה. הידיעות על האשפוז בבתי החולים השונים עוררו דאגה רבה בקרב בני התורה והישיבות, ובהוראת מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א יצאו המונים לתפ-לות זעקה ותחינה לרפואתו השלמה. עצרות תפילה המוניות התקיימו בכל אתר ופרקי תהילים נאמרו בבכי

באמונת חכמים. מרן האבי עזרי השיב לראש הישיבה אהבה על אהבתו בכפל כפליים, אהבה אשר התבטאה בש-ליחויות הרבות, בעניינים הגורליים ביותר לכלל ישראל, אותם עשה ראש הישיבה בשליחות רבנו הגדול זיע"א כשהוא סומך על נאמנותו באופן מוחלט. עודנו בבחרותו, שלחו רבנו הגדול אל רבנו מרן הגר"ז הלוי זיע"א, בנושא ציבורי חשוב, שהייתה לו השלכה על עולם הישיבות. הרב מבריסק, סמך עליו והורה לו את הדרך לפעול בחכמה, ודווקא עם כוונה גמורה "לשם שמים".

בלבבות בני התורה חקוקים נאומיו המפורסמים והנוקבים של ראש הישיבה, אותם נשא במעמדים המרכזיים ברחובה של עיר בחיי של מרן האבי עזרי זיע"א, ובשליחותו לשאת את משא התקופה להבהיר ולחדד את גודל המערכה וחובת השעה.

כושר דיבורו החד הברור והנוקב העמידו את ראש הישיבה כראש המ-דברים בכל כינוס וכינוס בפני ראשי אלפי ישראל, כשבנאומיו הצליח בכוחו הגדול ובידו החזקה לפתוח ולשבר את הלבבות ולהבעיר את לב השומעים באש התורה וההשקפה הטהורה.

בסיום הש"ס אשר התקיים ביד אליהו בערב ראש השנה תשנ"ז על אף סירובו המוחלט לשאת דברים בפני הרבבות מתוך ענוותנות מיוחדת הסכים באחריתו של דבר לבקשת מרנן ורבנן זיע"א ושליט"א לשאת דברים לחיזוקה של תורה.

חביבות אצל גדולי ישראל

ידידות והערכה הדדית עצומה הייתה לו אצל כל גדולי ישראל זיע"א ושיבלחט"א. רבנו עט"ר מרן הגר"ש

אלישיב זיע"א קירבו באופן מיוחד והראה את חבתו העצומה כלפיו ברבים. בחג הסוכות תשע"א, כשנ-תיים לפני הסתלקותו, ביקש רבינו מרן הגר"ש זיע"א לחזק את ראש הישיבה זצ"ל ואת בני הישיבה על רדיפות שונות שעברו במשך תקופה ארוכה, ולשם כך לקיים את מעמד 'שמחת בית השואבה' השנתית שהייתה מתקיימת מדי שנה בהיכל הישיבה - בביהמ"ד "תפארת בחורים" מתחת לביתו, כדי שיוכל להשתתף ולחזק את הישיבה.

אותו מעמד עורר הדים רבים, כאשר מרן הגר"ש זיע"א על אף חולשתו הרבה ירד להשתתף במשך שעה ארוכה בשמחת ראש הישיבה